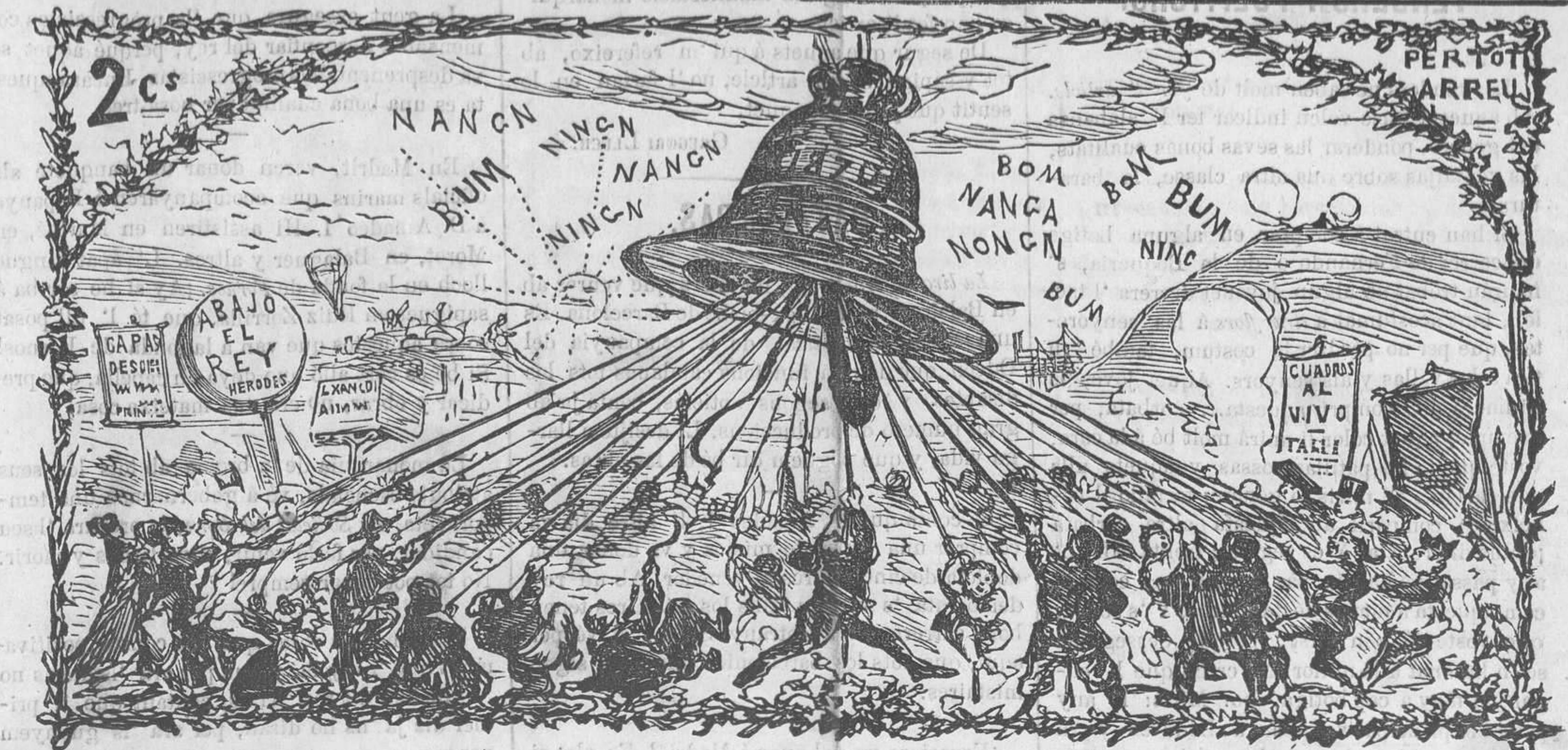

ANY II. BATALLADA XXXVII.

BARCELONA.

15 DE JANER DE 1871.

LA CAMPANA DE GRACIA.

LO TEMS DRAPAYRE.

—AIXÓ NO HO TIRARÉ AL SACH, COM TOT LO DEMÉS. PERQUÉ VEIG QUE ES BÓ Y 'M POT SERVIR.

TENDERS Y POLÍTICHS.

Los tenders ne saben molt de fer l' article. Ab aquesta frase volen indicar fer l' alabansa del gènero, ponderar las seves bonas qualitats, las ventatjas sobre una altra classe, la baratura.

Si han entrat á comprar en alguna botiga del carrer de Fernando ó de la Boqueria, s' haurán trobat ab algun jovenet derrera 'l tacell, tant acostumat á tirar flors á las senyoretas, que per no perdre la costum, també ,n tira á las vellas y als senyors. Aquet jove, 'ls hi haurá dit: compri aquesta... corbata, per exemple; aquet color li anirà molt bé á la cara, vosté que té las patillas rossas y aquets ulls que parlan... Y miris lo gènero; tocánlo 'l coneixerá; compáril ab aquesta 'altra corbata ¡quina diferencia! Y es regalat; trenta rals. L' any passat no hauria pas trobat una corbata com aquesta á menos de dos duros. Y 's coneix que vosté té bon gust, perque desseguida se 'n ha anat á la millor. No crech que l' enganyin may á cap botiga, no. Miris: l' any passat lo principal va anar á Lòndres y va comprarse una corbata casi igual á la que vosté ha triat, es dir, á mi encara m' agrada mes aquesta. ¡Donchs, may diria cuant se 'n va fer? Trenta vuit rals !Vol que li emboliqui?

Tot aixó 'ls diuhen, pel cap mes baix, y vostés, per por de que no torni á comensar uaa altra peroració, deixan embolicarse la corbata, pagan y se 'n van.

Es precis advertir, que si aixis com jo suposo que 'l comprador es un senyor, resulta ser una senyoreta, no se 'n va tant depressa.

Aixó es fer lo article á lo venedor. Ja es fàcil, seguint l' exemple, que 's trobin ab una corbata molt bonica, però que als quatre dias los hi pert lo color ó se 'ls hi talla, però ténen de pèndrer paciencia, perque si van á queixar-se resultarà que 'l mateix jove ó un altre 'ls dirà que es estrany, que ab ningú mes los hi ha sucsehit, que n' hi ensenyaran de altres que no li sucsehirà... Y ja 'l pescan un altra cop.

Però no son pas los tenders únicament los que fan l' article. Los polítichs, ó, millor dit, certs polítichs, los hi donan vint y vuit tantos á acabar á trenta, y encara 'ls guanyan.

Los progressistas, per exemple, fan l' article de una manera admirable. Ells no pòden menys de conéixer que 'l gènero es dolent, tant com lo tender citat coneix las corbatas que ven, però l' alaban que es un gust. Tenen un candidat, y tot son gracies y venturas y ventatjas. Es alt, es moreno, sembla enèrgich, es jove, pren café, retira dejorn, allarga la ma, regala cigarros... ¡Vaja, no 's pot desitjar mes! ¡Si 'ls haguesen sentit dias enrera á can March de Reus com feyan lo article!

A mi, m' han enganyat molts vegades y ja no 'm fio de las paraules. Encara vaig mes enllá: cuan veig que de una cosa 's fa l' article ja no la vull, perqué penso que no val res. Si la cosa valgués, no hi haurí necessitat de posarla á las estrellas, que ja 's recomanaria á sí mateixa.

¡Qui sap si 'ls polítichs que fan l' article, son com los tenders, que ho fan per enganyar als compradors, ó mes ben dit als pagadors, y guanyar ells la primera pesseta!

Jo tinc motius per crèurer que si, perqué jo may he fet l' article ni de Donya Isabel, ni de D. Amadeo, ni de 'n Serrano, ni de 'n Prim, y las pessetas me costan de guanyar; y en cambi 'n veig molts que 's passejan fent lo grande y las guanyan molt descansats, no mes

que perqué en alguna manifestació monárquica han fet l' article.

De segur que aquets á qui 'm refereixo, ab tot y sapiguer fer l' article, no 'l farian en lo sentit que jo he fet aquet.

GREGORI LLUCH.

BATALLA DAS.

La lira de Montserrat, no té res que veurer ab en Balaguer ni ab l' ex-bisbe de Barcelona. Es una secció dramática, de la companyia del Odeon que donarà funcions catalanas tots los disaptes, y que segons notícias, conta ja ab gran número de produccions. Li desijem llarga vida, y que poguem dir bé de las obras.

Se conta que D. Amadeo I, l' altre dia va comprar una caps de mistos y va donar una dobleta de cinch duros al venedor. Ab un rey democrata 's veu que fins los mistaires ténen bona carrera. No s' estranyi S. M., si vé per aquí, que tots los barcelonins que vegi sigan mistaires.

¿Espirero no vol anar á Madrid? Es clà: si ja hi ha estat. Jo, per fer un viatje aniria á un lloc ahont no hi hagués estat, però habenthi estat faria com lo Duch de la Victoria.

Son vint los monarcas que desde 1792 han sigut guillotinats, fusellats, ó destronats. Com que 'ls nostres lectors son curiosets, los hi haurem de dir los noms. Còntelos, á veurer si surt lo compte.

Lluís XVI, rey de França.

Josep I, (Botella) rey de Espanya.

Lluís Bonaparte, rey de Holanda.

Geróni, rey de Westfalia.

Murat, rex de Nàpols.

Napoleón I, lo Gran.

Iturbide, emperador de Méjich.

Cèsar X, rey de França.

Lluís Felip, rey dels francesos.

Soulouque, emperador de Haití.

Othon, rey de Grecia.

Duch Leopoldo, de Toscana.

Duch de Mòdena.

Duch de Parma.

Francisco II, rey de Nàpols.

Maximilià I, emperador de Méjich.

Príncep Couza, de Rumanía.

Isabel II, reina de Espanya.

Napoleón III, lo Petit.

Pio IX, rey de Roma.

Se parla de que D. Amadeo I, vindrà á Barcelona á rebre á la seva senyora.

Nosaltres nos alegrem

de que 'l rey nos vinga á veurer;

nosaltres no hi aniriam,

perqué no tenim de rebre.

La reina de Portugal, vol arribarse á Espanya á visitar al seu germà. Ella no deu entèndre als portuguesos, ell no entent als espanyols, al menos ab la visita 's farán passar las ganas de parlar en italià.

Lo corresponsal que 'l Telégrafo té en Madrid, deya á D. Amadeo, avans de venir, *El Impaciente*, y ara no li diu. ¡Qué es estrany!

Diuhen que 'n Caballero de Rodas no pot transigir ab los drets individuals. ¡Y aquets, poden transigir ab ell?

La gent assegura que 'ls progressistas comensan á desconfiar del rey, perqué aquet se va desprendent dels progressistas. Encara aquela es una bona qualitat per nosaltres.

En Madrid, varen donar un banquete als oficials marins que accompanyaren á Espanya á D. Amadeo I. Hi assistiren en Martos, en Moret, en Balaguer y altres. L' àpat tingué lloc en la fonda de Fornos. ¡Ay si ho arriba á sapiguer en Ruiz Zorrilla, que té l' ull posat sobre aquests que van á la fonda de Fornos! Si bé es cert allò que deya un capellà, que predigar y obrar, no era una mateixa cosa.

La monarquia de la broma ab tots los seus atributs esencials, vé á governarnos una temporadeta. La Societat del Born, ja prepara 'l seu candidat, per ferlo venir, divertirnos y morir. No tot pot durar sempre!

Hi ha moltes coses que 'ns consta positivament que 'l rey fa, y que per ara 'ls diaris no 'ns ne han dit res. Aixis, contant que 'l primer dia ja 'ns ho dirán, per ara 'ls guanyem per ma.

Cuan se dorm, aclusa 'ls ulls.

Cuan menja, obra la boca, y la tanca.

Mentras beu, no parla.

Camina ab las camas.

Mira ab los ulls.

Cada dia 's desdejuna ab lo primer quemenja.

Y altres, que 'ns estimen mes no dirlas, però que no falta qui 'ns las dirà.

Los prussians diuhen que á un presoner li han trobat papers que descobreixen dos còmplices de 'n Troppman. Lo que va fer aquet es pa y mel, comparat ab lo que estan fent los prussians en França.

Lo graciós del Teatre Català, D. Lleó Fontova, 'ns surtirà 'l dia de son benefici ab un ciri trençat. Lo cerer, es D. Serafí Pitarra.

Lo cardenal Merode, oncle del rey democràtic, diuhen que vindrà á veurer á son nebó. Se veu que tota la parentela conserva molt bonas relacions. Es clà: ¡que 'n treuria 'l cardenal de estar renyit ab qui ha despullat al Papa del poder temporal, ó de estarho ab lo fill del despullador! Al últim son parents, y tot se 'ls té de dissimular.

Sabem de positiu que no s' han denunciat al Registre civil moltissims naixaments; y lo que es mes lamentable, que es una cosa sapi-guda per gran número de gent. Com que la premsa està obligada á denunciar los abusos, vingan de allà ahont vingan, advertim als interessats, que son los pessebristes, que cumplen ab la llei.

No se saben los serveys que D. Víctor ha prestat al Sultan, que han mogut á que aquet li dongués aquell gran cordó. Que hi ha serveys prestats, no 'ns re cap dupte, ja que 'l mateix Sultan ho diu; però com aquests serveys no sabem que sigan públics, deurán ser secrets.

En Maella hi hagué 'l dia 3, un alborot, promogut pels carlins de la població. Si 'ls carlins se bellugan tant, ¿qué haurian de fer los federalis? A lo menos aquells son monárquichs y tenen monarquia, pero 'l federalis ni tenen república.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Un periódich de Madrit, troba que es una gran coincidencia que en 1829 vingués de Italia la muller de Fernando VII, donya Maria Cristina, y que en 1870 hagi vingut de allí mateix D. Amadeo, sent los frets de aquest any sols comparables ab los de aquell.

¡Vaya una coincidencia! Aixó si que es buscar tres peus al gat. ¿Volén coincidencia pel estil? Lo nom del fill de donya Isabel, en qui ella ha abdicat sos drets es *Alfonso*, que comensa ab *A* y acaba ab *O*. Lo nom del candidat de 'n *Topete*, que va fer sacrificis per la Gloriosa, es *Antonio*, que comensa y acaba ab las mateixas lletras. Y 'l nom del que ara mana, es *Amadeo*, que també comensa ab *A* y acaba ab *O*. De manera que tots comensan y acaban de la mateixa manera.

Es una coincidencia tant notable com aquella, y pot ser mes.

Segons una carta que ha publicat D. Robert Robert, la policia, en Madrit, anaba á recullir *La corte de Macarronini I*. Si en la cort recullen *La Cort*, no sé que 'ns espera en províncies.

En Abril vinent y en lo local de Exposicions de Bellas Arts, tindrem exposició de floricultura. De manera que aquest any hí haurá dugas classes de jochs orals.

Ara en la coronada Vila, la política palpitant es la cuestió de empleos.

Sempre m' havia pensat,
desde la Revolució,
que tanta intriga y comedia
s' acabaria ab aixó.

En Ginebra varen xiular á *Donya Isabel* de Borbó.

Es cosa que no aproben, perqué, mes ó menos, es una senyora, millorant lo present.

Diuhen que ara s' acabará 'l palau real de Madrit, que li falta completar una *ala*. Sense tenir totes las *alas*, no podrà volar.

D. Amadeo I, jurá ab lo ceptre de Carlos I 'l Emperador.

A Carlo Magno, gloria é honor!

Aixó es del Hernani, del acte de las tombas. Es una ópera molt vista. En lo Liceo s' hi pégá foch lo dia en que s' anaba á representar.

Los progressistas arrufan lo nas, perqué tenen por de que 'ls moderats y 'ls unionistas se 'ls hi menjin la poma.

No 'ls hauría de estranyá
quedarse sens pá y sens coca,
donchs sa historia 'ns diu ben clá,
que se 'ls hi solen menjá
los tall, de la ma á la boca.

S' han tornat á *Donya Isabel*, las alhajas de sa pertenencia, y entre elles hi havia las joguinas de D. Alfonso. Aquesta criatura podrà dir que 'ls *Reys* li han tornat las joguinas que 'ls *Reys* li habian donat. Entre las joguinas, pot posarhi l' abdicació de sa mare.

Lo cos de alabarders no 's reorganisarà. Aquí diem alabarders als que, sent pagats, aplauden en los teatros. Si s' entent aixó mateix en Madrit, no hi ha necessitat de reorganisació, perqué molts ho farán y ho fan sense tenir cap organisiació, ni la del cervell.

A ne 'n Víctor Balaguer, l' han fet, segons malas veus, director general de comunicacions. Jo l' hauria fet director general de Jochs florals, que tal vegada hauria sapigut de què se las havia.

La nova comèdia catalana del senyor Arnau, pròxima á ser estrenada en lo *Teatro Catalá*, es *A bordo y en terra*. La setmana passada no 'ls hi varem dir lo seu nom, perqué encara no era batjada. ¡Aixó del registre civil, porta tants entredos!

L' almanach del *Diari de Barcelona*, publica una cosa que 'ns causa molta estranyaesa. Publica la lley del *matrimoni civil*! ¡Ay si 'n Brusi ho sab!

En los primers set días de l' any, varen ser denunciats en Madrit:

La Regeneració, *L'Eco de Espana*, *Lo Gil Blas*, *Lo temps y 'l País*. *Lo Gil Blas*, podria esclamar.
¡Quina Regeneració!
¡La llibertat té eco aquí!
¡A quin temps hem parribat!
¡Vaya un célebre país!

La Igualdad conta que 'l rey va entrar en un estanch á comprar cigarros. Segons de quins debia demanarne, no 'l debian poder servir, perqué es un article que escasseja molt, gràcies á la nostra arreclada administració. Pot sé si sàben que S. M. va pels estanachs, se determinaran á proveirlos de tot.

Lo Gran Sultan, hí regalat al *Trovador de Monserrat*, un gran cordó. En aquest mon se veuen coses molt grans. Ara si que D. Víctor, que no tenia ofici ni benefici, podrá planter cordoneria.

Ara sí que s' han acabat las divisions pera la ambició de exercir càrrecs. Ténen de haberhi

Diputats de Provincia	14
Regidors	60
Alcaldes de barri	104

Total 178

Si á n, aquets 178, hi afagim los diputats á Corts, tenim que per cada repùblica que vol un càrrec, hi ha quatre plassas; per cada democrata, vint; per cada unionista, cincuenta; seixanta per cada carlista; y cent per cada modcrat. Los únichs que pôden tenir rahons, son los progresistas, perqué de aquests hi ha cent pretendens per cada càrrec.

Se suposa que 'l Sultan ha donat á ne 'n Balaguer lo gran cordó, perqué aquest va encargarse de portarli un ex-vot á Monserrat que 'l Sultan va manar fer lo dia que 'l Papa deixá de ser rey de Roma.

No creyem nosaltres, per aixó, que la condecoració aquesta siga guanyada á costa de tant treball.

D. Amadeo vol que 's pagui al clero; en canvi Víctor Manuel se queda ab lo poder temporal del Papa. En una mateixa família devengadas hi ha molts parers diferents.

Lo de la revolta aràbiga té una tirria al rey de Italia que no 'l pot véurer ni en pintura. Es un home molt amich dels seus parroquians, y sent en l' ànima que 'l Sant Pare hagi vingut á menos. Altre tant nos passaria á nosaltres.

En lo Circo Barcelonés sembla que hi vindrà de primer actor lo senyor Guerra. Lo seu benefici pot dedicarlo á la societat dels *Guerriers* que funciona en Jovellanos, y així obrarà ab propietat.

S' observa que de uns cuants días á aquesta part amohnan als barcelonins moltes orgas. Estranyem molt que no se 'n vagin cap á Madrit, que allí ara es hora de fer negoci. Pot ser lo rey 'ls faria tocar devan del palau y... i qui sap si 'ls emplearian!

Lo benefici del la senyora Soler de Ros, dama del Romea, tindrà lloch lo pròxim dilluns. Se posarà en escena la comèdia en dos actes del senyor Arnau, titolada *Al altre mon y la última producció* del senyor Pitarrà *Los egoistas*. Las simpatías de la beneficiada y lo escullit de la funció, creyem que portarán un públic numeros y escullit al teatro.

Per aquests carrers corra un boig cridant que ell es Deu.
¡Qui sab si es boig!

A LA LIBERTAD.

—SONETO—

En apacible sueño, aletargada,
Rendida de cansancio y de fatiga,
Te mira la horda bárbara y enemiga
Con sonrisa sarcástica y menguada.

Los tiranos te ven anonadada
Bajo el yugo feroz que te mitiga;
Bajo el sable homicida que te obliga
A yacer en el lecho prostrada.

Pero no; tu letargo no es tu muerte
Ni es, Libertad, tampoco tu agonía;
Duerme en paz y sosiego, pero advierte
Que no está lejos el glorioso dia,
Que al despertar verás que, cual prodigio,
Adornará tu frente el gorro frigio.

E. SEITNES

LA CUESTIÓ SON CALES,
á mon estimat amich Ramon Escobar.

(LLETRETA.)

Minyona que amor te dona
y ab caricias t' amanyaga,
que ab gran interés te paga
la passió. Que molt t' abona.
Que no 't pot deixá una estona
sense por de que després
no hi tornarás... y sens mes
per un altre promte 't deixa,
sens tenir de tú, una queixa,
la qüestió son cales.

Militar que á en Pau defensa,
que per en Pau se trastoca;
que sempre á en Pau te á la boca
y per en Pau la sanch llensa;
que fins ab ell dormint pensa;
que sens ell no troba res
ab cara y ulls, y sens mes,
sens saber de qual manera
olvida á en Pau per en Pere...
la qüestió son cales.

Diputat que diu que no
quant lo govern vot demana,
que diu que 'l poble te gana,
y se 'n va á l' oposició.
Que crida com un lleó
y amenassa de ira encés,
al govern... pero sens mes

la lley que reprobá ahí,
ab un no, avuy hi diu s'í,
la questió son calés.

Home que á Deu sols esplica
lo bo seu y 'l dolent cälla;
que nega fins una malla
al pobre que 's mortifica;
que á la iglesia sempre 's fica
y resa que es un accés,
no penseu pas que es no mes
que ab aquella devoció
solicita son perdó...
la questió son calés.

Jove y á mes calavera
que fa l' amor á una nina
molt bella, preciosa y fina,
sols ab deu dits, pero entera;
que li va sempre al darrera
ab delít, porque ha comprés,
lo que es amor... y sens mes
l' olvida per una dona
lletja arrugada y jens bona,
la questió son calés,

Tot aquell que avuy defensa
una cosa y sens pensar
demá l' veyeu cambiar,
com lo nou que vell comensa
á ferse. La vostra pensa
no vulga perdrer lo sés,
buscant d' aixó 'l mal quin es
puig tothom es molt capás
de compendre que en eix cas
la questió son calés

SIMON ALSINA Y CLOS.

LO TROBADOR.

J' aurais voté dans un jour
Dix fois contre et dix fois pour.
Béranger

Diputat varen nombrarme
cuatre amichs de Sabadell,
y aixó va ser l' escambell
ab qué comensí á enflarme.
Per só canto conmogut:
¡Ay Castella, castellana,
si la terra catalana
t' hagués sempre coneget!

Jo, amant de bellesa artística,
sabent sols fé 'l trobador,
me vaig véurer director...
¿De qué dirán? De Estadística.
¡Bo, ja he pescat en aixut!
¡Ay Castella, castellana,
si la terra Catalana
t' hagués sempre coneget!

Per conservar ma riquesa,
las quintas varen votar
y no m' hi vaig oposar,
oblidant santa promesa.
Qui jamega ja ha rebut.
¡Ay Castella, castellana,
si la terra catalana
t' hagués sempre coneget!

Se va fó una comissió
per anar á buscá 'l rey,
y vaig prestá aquet servey.
mes trempat que un gínjol, jo.
Per ciò tingú un sou crescut.
¡Ay Castella, castellana,
si la terra catalana
t' hagués sempre coneget!

Creyent tinch disposicions,
(que no sé de ahont s' ho han tret)

director, ara m' han fet,
de... de comunicacions.
Ja veuhem com he crescut.
¡Ay Castella, castellana,
si la terra catalana
t' hagués sempre coneget!

Me tinch per *trobador* bó,
donchs mirant los resultats,
¿qui es que ab menos qualitats
haurá *trobat* mes que jo?
¡Si de sorpresa estich mut!
¡Ay Castella, castellana,
ja 't dich jo que 'n tens de llana,
no habetme encar coneget!

VICTORIÀ BELLUGUET.

AMOR REVOLUCIONARIO.

Ja estamos libres, querida,
de tiranos y opresores,
desde hoy nuestros amores
de libertad gozarán.
Por derecho del *Sufragio*
que tenemos adquirido,
daré mi voto á *Cupido*
en la *urna electoral*,

para que haga la gran *Ley*
que hemos de *debatir* juntos,
pues que veo *negros puntos*
que me dan á sospechar;
porque, si seguir no quieres
comiendo del *Presupuesto*,
te prometo, en fin opuesto,
la *coalicion tronchar*.

Jo no sé si al fin tendremos
república ó monarquía;
el gran *Cupido*, en su dia
nos lo determinará;
yo defiendo en todo caso
Monarquia democrática;
á tú te será simpática
República Conyugal.

En fin, allá veras el
periodo Constituyente,
como se cierra prudente
en una era celestial.
Yo te aseguro que, con
amor revolucionario,
acudiré al *santuari*
de la *ley matrimonial*.

Yo nunca fuí *pastelero*,
lo que dije ayer, hoy digo:
que mi *candidato amigo*
eres tú sola y no mas,
y al pie del altar, de hinojos,
jurando ambos la gran *Ley*,
acabaré 'l *Gran Dios Rey*
con nuestra interinidad.

E. SEITNES.

Llegeixan un llibre, y tot lo que no serveix,
es la solució de la Xarada del número anterior.
Es FU-LLA-RA-CA.

XARADA.

Aquí 'l clima ara es *primer*,
que l' epidemia es passada;
si vol véurer *dos, tres, cinch*,
sols s' ha de anar á la platja;
cinch y cuatro es per menjar;
ó bé per corregir faltas;
dos y cuart pels camps se troba;
jo tinch *dos, duas vegadas*,
sobre *cuatre, tres y dos*,
lo meu mestre estava en l' aura

segona y quinta fa 'l rey,
sempre que pel cap li passa,
qui ha estat malalt y va bé,
fa hu y *cinch*, y que li agrada;
tres y dos fa 'l que fa versos,
nom de dona es *tersa y cuarta*,
com també ho es *cuatre y cinch*;
dos y tres se 'n va á 'l Habana.
Si may han vist la *Passió*,
ja han vist tota la xarada;
si no l' han vista, amigüets,
bé l' he esplicada prou clara.

EL TIBURON.

ALMANAQUE HUMORÍSTICO,
plagado de chispeantes caricaturas
políticas debidas al lápiz
del reputado pintor

JOSÉ LUIS PELLICER,

y escrito

con mucha sal por autores españoles de nota.

Hace ocho años que se publica con gran éxito.

Forma 16 páginas gran fólio con unas 50 láminas y vale solamente

¡UN RAL SOLAMENT!

Nadie se arrepentirá de la adquisición de este almanaque que es el mas barato que se publica en España.

LO XANGUET.

Almanach ilustrat per lo intelligent caricaturista T. Padró y escrit per Pau Bunyegas, Pitarrà, Mosen Serà y altres, que han afegit á las obres de Misericordia la de Fer riurer á qui no 'n te ganas. Forma 16 páginas fólio menor, y conté prop de 50 láminas y val solament 'l RAL!

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Ataulfo, 14

I. Lopez, Editor.